

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

98. An Religiosus, si cum licentia superioris maneat extra ab Ordinario? Et
an Religiosi elige[n]tes Confessariu[m] virtute Iubilaei eligere possint ab
Ordinario, non approbatu[m], sed solu[m] à suis ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76429)

Generali? Ex part. 4. tractat. 4. & Miscellan. Resolut. 3.

5. 1. Negativam sententiam docui cum 19. Do-
ctoribus in additionibus positis in quinta
editione Lugdunensi meorum operum, resol. 4. qui-
bus nunc addo Barbofam de potest. Episc. part. 2. ul-
t. 64. Molfesum in summ. tom. 1. tract. 7.
leg. 25. num. 64. Sancium in selectis disp. 49. numer. 7.
Bonacinam de Sacrament. disp. 5. quest. 7. num. 25.
Chapeauillam de cas. reseru. quest. 2. diffi. 4. Ho-
mophonum de exam. Eccles. part. 1. tract. 5. c. 22. q.
12. Mirandum in manual. Pralat. tom. 1. q. 4. art. 11.
concl. 2. Prapoli. in 3. p. D. Thom. qu. 8. dnb. 2. nu. 6.
Coninch. de Sacram. disp. 8. dnb. 7. num. 48. Et ratio
est, quia Concil. Trid. sess. 23. cap. 15. de reform. vt
patet clarè ex eius lectura, nihil innovat circa Regu-
lares; vnde sicut ante Concilium poterant confiteri
cum Sacerdote seculari sine vlla approbatione Episcopi,
sic etiam possunt hodie post illud, à iure enim
antiquo non est recedendum, nisi expresse per aliud
recens emendatur, corrigatur, limitetur, aut reuocetur,
ex l. precipimus, c. de appellat. & c. 2. de translat.
Prelat. sed in Conc. Trid. vt dictum est, nihil circa
religiosos emendatur, corrigitur, aut reuocatur, er-
go &c. Et fundamentum, quare Concilium nihil quo-
ad Regulares innovarit, est, quia ratio quæ mouit Pa-
tres illos ad irritandas confessiones secularium, quæ
fuerunt Confessariis non approbatis à suis Episcopis,
non militat in Religiosis, & Monialibus, seculares
enim conscientias habent communiter grauioribus
peccatis oneratas, & idèd ratio postulat, vt illis
darentur, & assignarentur Iudices, & Medici, qui à
suis Episcopis iudicentur idonei; Religiosi autem
communiter sunt cautiore in peccando, & conscien-
tias habent magis timoratas.

2. Verum his non obstantibus cum hæc opinio,
vt visum est, sit fundata in apertis verbis Concilij, &
sit communi calculo recepta, non solum ab his qui
scripta sua typis mandarunt, sed etiam, qui è subtel-
liis docent, quis crederet aliquem ita strenuum mili-
tem esse, vt auderet aduersus tot fortissimos Duces
pugnare aggredi, & torrenti Doctorem se opponere;
& tamen iterum is est P. Peregrinus, qui in nouiss. ad-
dit. q. 4. affirmatiuam sententiam mordicus contra me
docet, sed videamus catapulas & arietes, quibus ipse
conatur hanc arcem expugnare.

3. Primò, asserit hanc sententiam tenendam esse
ratione consuetudinis post d. Conc. Trid. quia Or-
dinarij tam seculares, quam Regulares, non per-
mittunt Sacerdotes suos subditos ab eis non appro-
bato, audire Confessiones tam secularium, quam
Regularium, nec ipsi Sacerdotes non approbati ab
Ordinariis suis volunt audire. Respondeo, quòd to-
tum hoc gratis dicitur, & idèd gratis negatur: nam
quando casus accidit, dico Sacerdotes sine approba-
tione Episcopi confessiones Regularium excipere:
deinde quæro à P. Peregrino, quare talis consuetu-
do ipsi soli innouit, & non innumeris DD. Italis,
Hispanis, Gallis, qui contrariam sententiam docuerunt,
mira res est ipsum solum circa cognitionem talis
consuetudinis Argum. fuisse, & omnes alios talpas;
sed ego constanter nego adesse, imò non solum Episcopi
huic opinioni se opponunt, vt vult Peregrinus,
sed illam docent, vt fecit Thomas Zerola Episcopus
Beneuentanus in praxi Pœnit. cap. 15. quest. 2. neque
scio vsque adhuc cautum fuisse in ordinatione
alicuius Diœcesis.

4. Secundò asserit Peregrinus, quando Summus
Pontifex per Iubileæ, & sacram penitentiam con-
cedit facultatem Regularibus eligendi idoneum Con-
fessarium, semper ponit clausulam illam, dummo-
do Confessarius sit ab Ordinario approbatus: ergo,
&c. Respondeo hoc argumentum nihil probare, quia
vt optime obseruat Fagundez de præcept. Eccles. præc.
2. lib. 7. cap. 2. num. 5. & 12. & alij; Summus Pon-
tifex vult concedere illam gratiam cum tali onere, &
conditione, quæ quidem in dictis casibus merito ap-
ponitur, cum Regulares possint confiteri extra Reli-
gionem, in locis eorum Prælati, ergo visum est pru-
denter Summis Pontificibus in tali casu magis cautè
ambulare, illaque gratias cum tali conditione con-
cedere.

5. Tertiò argumentatur Peregrinus ex declara-
tione sacre Congregationis asserentis Episcopis non
posse sibi eligere Sacerdotem non subditum, qui à
proprio Ordinario non sit ad formam Concilij Tri-
dentini admissus ad audiendas confessiones; ergo
multò minus Religiosus, qui habet facultatem eli-
gendi sibi confessarium, poterit eligere Sacerdotem,
qui non sit admissus ad confessiones audiendas iux-
ta formam Concilij Tridentini. Respondeo negando
consequentiam, quia Episcopi includuntur in deter-
minatione Concilij Tridentini, quòd nullus Sacer-
dos possit audire confessiones secularium sine appro-
batione sui Ordinarij; & idèd rectè sacra Congre-
gatio hoc declarauit. Regulares verò, vt docent
omnes, & patet ex ipsis verbis Concilij, in dicto de-
creto non comprehenduntur: ergo non rectè P. Pe-
regrinus argumentatus est in hoc casu de Episcopis
ad Regulares. Adde quòd non est nouum ex priuile-
gio multa concessa esse Regularibus, quæ Episcopis
denegantur.

6. Et tandem asserit Peregrinus, quòd vbi est ead-
em ratio, debet esse eadem iuris dispositio; sed ead-
em ratio militat in auditione confessionum Sacer-
dotum secularium, & Episcoporum, ac Religiosorum;
ergo eadem dispositio Concilij Tridentini seruari
debet circa Sacerdotes, qui audient confessiones Re-
gularium, quæ seruatæ circa illos, qui audiunt con-
fessiones Sacerdotum secularium, & Episcoporum:
nam Sacerdotes seculares non sunt estimandi peioris
conscientiæ, quam Regulares. Ita Peregrinus. Sed
respondeo quòd valde miror apud illum Clerum se-
cularem pari passu procedere cum Clero Regulari.
Ego seculares Sacerdotes valde veneror, & scio inter
illos aliquos sanctiores inveniri aliquibus Reli-
giosis, sed absolute loquendo perfectiores reputan-
tur Regulares, & cautiore in peccando, quam se-
culares Sacerdotes; vt probat D. Thomas quod lib.
3. q. 6. art. 17. Vnde rectè hos in decreto inclusit
Tridentinum, non autem illos, & idèd nescio quo
pacto asserere potuerit Peregrinus non adesse dispa-
rem rationem inter illos.

7. Hinc ex his sequitur, præpositos locales nos-
træ Religionis, quibus non deficit commoditas con-
fiteri confessariis nostræ Religionis, posse confi-
teri simpliciter Sacerdoti nostræ Religionis, qui non
esset admissus ad confessiones audiendas à nostro Pa-
tre Generali, quia vt dictum est, habent potestatem
eligendi Confessarium, & Tridentinum nihil inno-
uat quoad approbationem Confessariorum in ordi-
ne ad excipiendas confessiones Regularium, & ratio-
nes quas pro contraria sententia adducit Peregrinus
qu. 5. omnes soluantur ex supradiçtis.

RESOL. XCVIII.

An Religiosus si cum licentia Superioris manes extra
Monasterium, teneatur confiteri cum Sacerdote ap-
probato ab Ordinario.

G E

Sup. hæc do-
ctrina. &
arg. sup. in
R. 91. § 1 &
signatur, in
in § 2. & in
aliis annor.
primæ dictæ
Ref.

Sup. hoc ma-
gis lætè sup.
in R. 92. § Ex
his, & lege
etiam do-
ctrinam §§.
cius annor.

